

МИШКАТА ТИТИ И МИШКАТА ТАТИ

Превод от английски: Емилия Николова, —

chitanka.info

Живели в една къща мишката Тити и мишката Тати. Мышката Тити отивала да събира класове и мишката Тати отивала да събира класове.

Така че и двете отивали да събират класове.

Мишката Тити си взела един житен клас и мишката Тати си взела един житен клас.

Така че и двете си взели по един житен клас.

Мишката Тити си направила пудинг и мишката Тати си направила пудинг.

Така че и двете си направили пудинг.

Мишката Тати сложила пудинга в гърнето, за да се свари.

Но когато Тити отишла да сложи и своя пудинг, гърнето се прекатурило и тя се ощавила до смърт. Седнала мишката Тати и заплакала.

Запитало я тогава трикракото столче:

— Защо плачеш, Тати?

— Тити е мъртва — отвърнала Тати, — затова плача.

— Щом е такава работата — натъжило се столчето, — аз пък ще започна да подскачам. — Речено—сторено.

Обадила се тогава метлата, която стояла в ъгъла на стаята:

— Защо подскочи, столче?

— О — рекло столчето, — Тити е мъртва, затова Тати плачи, а пък аз подскачам.

— Щом е такава работата — рекла метлата, — аз ще започна да мета — и така тя започнала да мете.

Изскърцала тогава вратата:

— Защо метеш, метличке?

— О — изпъшкала метлата, — Тити е мъртва, затова Тати плаче, столчето подскача, а пък аз мета.

— Щом е такава работата — рекла вратата, — аз ще започна да се хлопам — и вратата се хлопнала.

Обадил се тогава прозорецът:

— Защо се хлопаш, врата?

— О — простенала вратата, — Тити е мъртва, затова Тати плачи, столчето подскача, метлата мете, а аз пък се хлопам.

— В такъв случай — рекъл прозорецът, — аз ще започна да скърцам — и заскърцал.

На двора край къщата имало стара пейка и когато прозорецът заскърцал, пейката запитала:

— Защо скърцаш, прозорец?

— О — проскърцал прозорецът, — Тити е мъртва, затова Тати плаче, столчето подскача, метлата мете, вратата се хлопа, а пък аз скърцам.

— Щом е такава работата — рекла старата пейка, — аз ще започна да обикалям около къщата. — И така старата пейка захванала да обикаля около къщата.

Край къщурката растяло красиво орехово дърво и то се обърнало към пейката:

— Защо препускаш около къщата, пейко?

— О — отговорила пейката, — Тити е мъртва, затова Тати плаче, столчето подскача, метлата мете, вратата се бълска, прозорецът скърца, а аз пък обикалям около къщата.

— Щом е такава работата — рекло ореховото дърво, — аз пък ще започна да роня едно по едно листата си.

И всички красиви зелени листа на дървото закапали едно подир друго.

На един дебел клон на дървото била кацнала малка птичка и когато листата започнали да се ронят, тя попитала:

— Защо капят листата ти, орехово дърво?

— О — отговорило ореховото дърво, — Тити е мъртва, затова Тати плаче, столчето подскача, метлата мете, вратата се хлопа,

прозорецът скърца, старата пейка обикаля около къщата, аз пък оставил листата си да окапят.

— Щом е такава работата — рекла малката птичка, — аз ще оставя всичките си пера да опадат — и така тя останала без нито едно от веселите си пера.

Минало отдолу едно малко момиченце, което носело кана мляко за вечеря на своите братчета и сестричета. Като видяло горката малка птичка да остава без нито едно перо, то попитало:

— Малка птичко, защо паднаха всичките ти пера?

— О — казала малката птичка, — Тити е мъртва, затова Тати плаче, столчето подскача, метлата мете, вратата се хлопа, прозорецът скърца, старата пейка обикаля около къщата, ореховото дърво оставил всичките си листа да окапят, а аз пък — оставил всичките ми пера да паднат.

— Щом е такава работата — рекло момиченцето, — аз ще разлея млякото. — И то пуснало каната на земята и млякото се разляло.

Наблизо имало един старец, които се бил покачил на стълба, за да пласти сено и когато видял момиченцето да излива млякото, рекъл:

— Малко момиченце, какво се е случило, та изля млякото и оставил без вечеря своите братя и сестри?

Тогава момиченцето му разказало:

— Тити е мъртва, затова Тати плаче, столчето подскача, метлата мете, вратата се хлопа, прозорецът скърца, старата пейка обикаля около къщата, ореховото дърво оставил всичките му листа да окапят, малката птичка оставил всичките ѝ пера да опадат, а аз пък — разлях млякото.

— О — рекъл старецът, — тогава аз ще падна от стълбата, за да си счупя врата.

Паднал той от стълбата и си счупил врата, а щом старецът си счупил врата, величественото орехово дърво с трясък паднало долу и смазало старата пейка и къщата, а като падала, къщата изкъртила прозореца навън, прозорецът повалил вратата, вратата счупила метлата, метлата счупила столчето, а горката мищница Тати била погребана под развалините.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.